

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **Ing. P. P.**, bývajúceho v B., proti žalovanej **Slovenskej republike, o náhradu škody**, vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 15 C 391/2004, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 30. novembra 2005 sp.zn. 4 Co 97/2005 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Košice I uznesením z 11. novembra 2004 č.k. 2 NcC 57/03-64 žalobcovi neodpustil zmeškanie lehoty na doplnenie a opravu podania (žaloby), ktoré nespĺňalo zákonom požadované náležitosti. Pri rozhodovaní vychádzal z ustanovenia § 58 ods. 1 O.s.p. keď mal za preukázané, že i napriek tvrdeniu žalobcu o doplnení podania 25. augusta 2004 sa toto lustráciou v registroch ani v súdnych spisoch nenašlo.

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Košiciach uznesením z 30. novembra 2005 sp.zn. 4 Co 97/2005 uznesenie súdu prvého stupňa zrušil. V dôvodoch svojho rozhodnutia poukázal na právoplatné uznesenie súdu prvého stupňa z 21. septembra 2004 č.k. 2 NcC 57/03-57, ktorým odmietol podanie žalobcu (§ 43 ods. 1, 2 O.s.p.), ktorým sa tento domáhal náhrady škody voči žalovanej (bez bližšieho označenia orgánu SR). Mal za to, že na vydanie napadnutého rozhodnutia neboli splnené podmienky prípustnosti, keďže konanie sa skončilo právoplatným procesným rozhodnutím súdu prvého stupňa o odmietnutí neúplnej žaloby.

Odvolačný súd preto podľa § 221 ods. 1 písm.b/ O.s.p. uznesenie zrušil, lebo ďalšie konanie nemalo prebiehať pre nedostatok základnej podmienky konania (žaloby).

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca. Prípustnosť dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 237 písm.f/ O.s.p. a ako dovolací dôvod uvádzal § 241 ods. 2 písm.b/ a c/ O.s.p. Trval na tom, že svoju povinnosť – doplnenie žaloby včas splnil a preto súd prvého stupňa nedôvodne jeho podanie odmietol. Žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vydal rozsudok, ktorým mu zmeškanú lehotu odpustí a zaviaže Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky nahradiť vzniknutú škodu vo výške 40 miliárd Sk H., a.s., K., v jeho zastúpení.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či dovolaním je napadnuté rozhodnutie, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti uzneseniu. Pokiaľ bolo napadnuté rozhodnutie vydané v tejto procesnej forme, je dovolanie proti nemu prípustné, ak odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, odvolací súd rozhodol vo veci postúpenia návrhu Súdneho dvoru Európskych spoločenstiev (§ 109 ods. 1 písm.c/) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm.c/ (§ 239 ods. 1 písm.a/ a b/ O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, ak b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, alebo c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Žalobca dovolaním napadol uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo bez ďalšieho zrušené uznesenie súdu prvého stupňa. Takéto uznesenie nevykazuje znaky niektorého

z vyššie uvedených uznesení, a preto prípustnosť dovolania z § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. nemožno vyvodiť.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p. ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ O.s.p. tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení dovolací súd nezistil.

So zreteľom na žalobcom tvrdený dôvod prípustnosti dovolania sa dovolací súd osobitne zameril na otázku opodstatnenosti tvrdenia, že v predmetnej veci mu súdom bola odňatá možnosť pred ním konať (§ 237 písm.f/ O.s.p.).

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký závadný postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktoré mu poskytuje Občiansky súdny poriadok. O vadu z hľadiska § 237 písm.f/ O.s.p. významnú ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom účastníkovi konania odňal jeho procesné práva. V prejednávanej veci takéto skutočnosti zistené neboli.

V danej veci odvolací súd nerozhodol v rozpore so zákonom, keď zrušil uznesenie súdu prvého stupňa o neodpustení zmeškania lehoty na doplnenie podania (pre nesplnenie zákonných podmienok uvedených v § 58 ods. 1 O.s.p.), ktoré uznesenie súdu prvého stupňa bolo vydané potom, keď uznesenie o odmietnutí podania žalobcu bolo už právoplatné. Treba súhlasiť s názorom odvolacieho súdu, že na vydanie takéhoto rozhodnutia nebol právny dôvod, keďže konanie skončilo právoplatným uznesením súdu prvého stupňa o odmietnutí

podania žalobcu (neúplnej žaloby). Odvolací súd týmto procesne správnym postupom neodňal žalobcovi žiadne procesné právo a tak mu neodňal ani možnosť pred súdom konať.

Z uvedených dôvodov dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že v prejednávanej veci je dovolanie žalobcu procesne neprípustné. So zreteľom na to ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie ods. 2 tohto ustanovenia, pretože žalovanej v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. októbra 2008

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová